Ορνιθολογική
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Ποιον φοβάται ο αετός;

Στέλιος Πελασγός
εικονογράφηση: Σπύρος Γούσης

1η έκδοση Σεπτέμβριος 2019
ISBN: 978-960-6861-54-3

Κείμενο: Στέλιος Πελασγός
Εικονογράφηση: Σπύρος Γούσης
Επιμέλεια έκδοσης: Ρούλα Τρίγκου & Στέλιος Πελασγός
Γραφιστική επιμέλεια: OnArt - Dennis Spearman
Εκτύπωση: COLORPRINT - Τσεκούρας Ε.Π.Ε.

© 2019, Ελληνική ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ Εταιρεία

ΠΡΑΣΙΝΟ ΤΑΜΕΙΟ

Η έκδοση **«Ποιον φοβάται ο αετός;»** έχει δημιουργηθεί στο πλαίσιο του Έργου
«Δράση Ομάδας Ανίχνευσης Δηλητηριασμένων Δολωμάτων στη Δυτική Μακεδονία»
Πρόγραμμα: *Φυσικό Περιβάλλον και Καινοτόμες Δράσεις*
Άξονας: *Δράσεις Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος*
Μέτρο: *Καινοτόμες Δράσεις με τους πολίτες*
Προϋπολογισμός έργου: *49,945,00€*
Χρηματοδότηση: *Πράσινο Ταμείο*

Ορνιθολογική
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Θεμιστοκλέους 80, 10681 Αθήνα
Τηλ.-Fax: 210 8228704 & 210 8227937
www.ornithologiki.gr

Το παρόν προστατεύεται σύμφωνα με τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενών δικαιωμάτων της ελληνικής νομοθεσίας (Ν.2121/1993), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα, καθώς και από τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας.

Ποιον φοβάται ο αετός;

Στέλιος Πελασγός
εικονογράφηση: Σπύρος Γούσης

Η αγαπημένη σούπερ ηρωίδα της Ελευθερίας
είναι η Γυναίκα Γάτα και του αδελφού της
του Βαλάντη ο Άνθρωπος Νυχτερίδα.

Ο ξάδελφός τους ο Σήφης έχει τρέλα
με το Αγόρι Αράχνη και η γειτονοπούλα του
η Ρόζα ντύνεται κάθε Απόκριες Γουόντερ Γούμαν,
σούπερ πανίσχυρη Αμαζόνα.

Ένα βράδυ που έκανε ποδήλατο στην πλατεία,
έσκασε το λάστιχο του Βαλάντη.
Καθώς το έσπρωχνε στην ανηφόρα,
φανταζόταν ότι ήταν ο Νυχτερίδας
που δεν φοβάται το σκοτάδι
και αντέχει στην κούραση.

Όταν πηγαίνει στον οδοντίατρο, η Ρόζα φαντάζεται
ότι είναι ατρόμητη Αμαζόνα.
Η Ελευθερία, αν τη γαυγίζουν τα σκυλιά όταν γυρνάει
από τα Αγγλικά, νιώθει πως την προστατεύει η Γυναίκα Γάτα
κι ο Σήφης, που είναι σιχασιάρης, άμα βλέπει
σαρανταποδαρούσα, κατσαρίδα ή σκουληκαντέρα μένει
ατάραχος, γιατί ξέρει πως ο φίλος του το Αγόρι Αράχνη
θα τα διώξει όλα εκτοξεύοντας ιστό.

Οι σούπερ ήρωες είναι παντοδύναμοι,
ακούραστοι, άφοβοι.
Προστατεύουν και φροντίζουν κάθε αδύναμο
και εξοντώνουν όλους τους εχθρούς.
Ο καθένας κι η καθεμιά έχουν τους σούπερ ήρωες
που τους ταιριάζουν, τους υπερασπιστές
που χρειάζονται.

Κι αυτοί που δεν έχουν εχθρούς στη φύση;
Κι αυτοί που είναι πιο γρήγοροι από τον άνεμο
και η ματιά τους φτάνει πέρα μακριά;

Μόλις μπήκε η άνοιξη, μια μεγάλη παρέα, μεγάλοι και μικροί, πήγαν στο βουνό για περπάτημα.
Τα παιδιά χοροπηδούσαν σαν νεογέννητα κατσίκια και παρίσταναν τους σούπερ ήρωες,
καθώς τρέχανε και πέφτανε και κουτρουβαλούσαν.
Μα ξαφνικά, μικροί μεγάλοι πάγωσαν.
Σε ένα ξέφωτο, ανάμεσα στις μαργαρίτες, είδαν τους νεκρούς.
Ποιος μπορούσε να έχει σκοτώσει τόσα πολλά,
τόσο πανέμορφα πλάσματα;
Ο βασιλιάς των πουλιών, ο Χρυσαετός,
ακίνητος, νεκρός στο χώμα.
Δίπλα του ένα τεράστιο Όρνιο, πιο 'κει μια Γερακίνα.
Και δυο κοράκια.
Στη μέση ένα νεκρό τσοπανόσκυλο.
Ο πρώτος νεκρός.

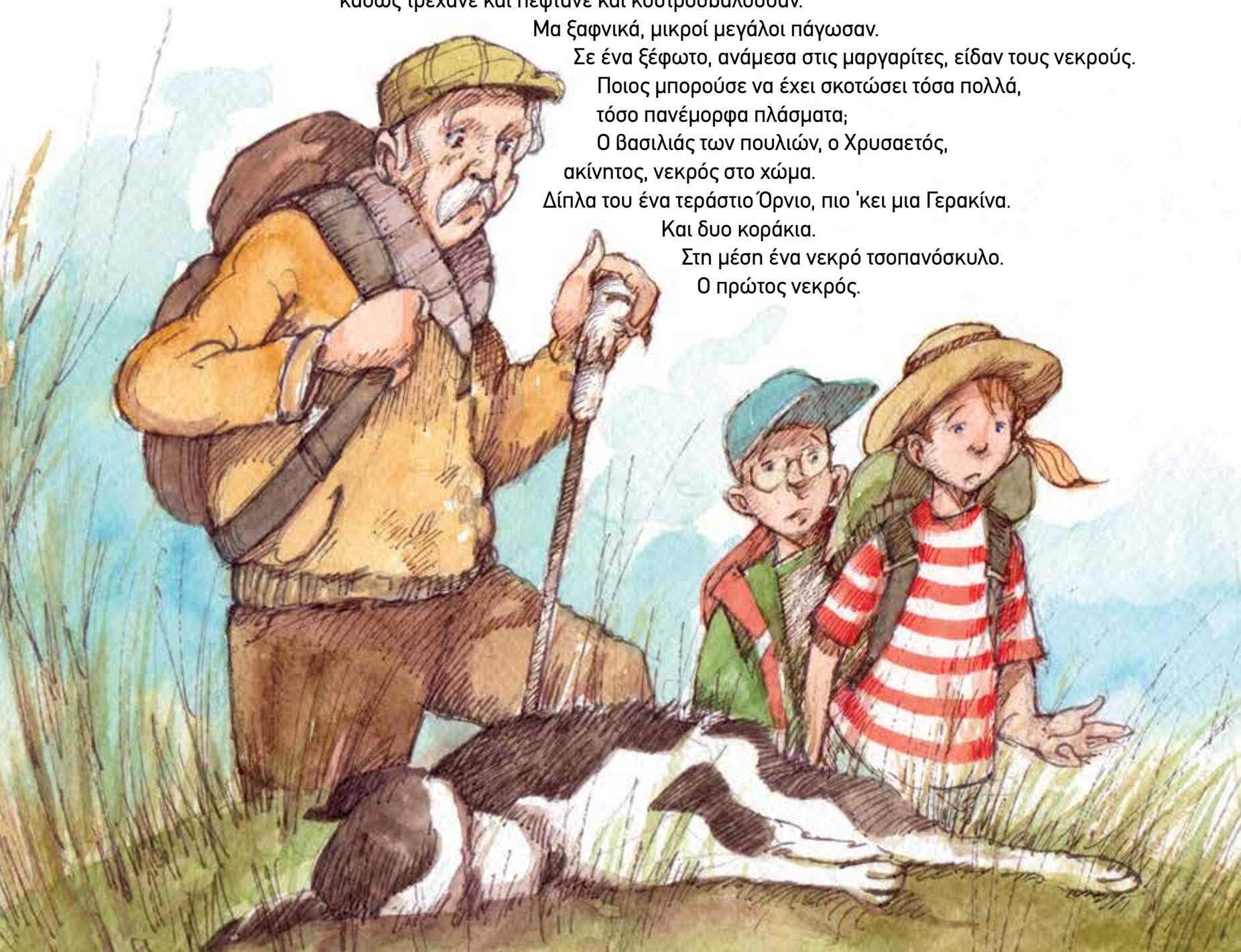

- *Ο πράσινος καλικάτζαρος έφτασε στο βουνό;* ρώτησε η Ρόζα.
- *Μην πλησιάζετε,* φώναξε ο σιχασιάρης Σήφης, *κάποιος μετεωρίτης θα έσκασε εδώ κοντά και μετέφερε εξωγήινα μικρόβια.*
- *Πάλι φόλα βάλανε,* κούνησε το κεφάλι του ο κυρ Βαγγέλης που ήξερε το βουνό σαν την τσέπη του. *Να ειδοποιήσουμε το Δασαρχείο.*

Σαν τη γάτα πλησίασε η Ελευθερία και πήγε να ανοίξει τη φτερούγα του Χρυσαετού.
Ακόμα και νεκρή έμοιαζε τεράστια.
- *Μην αγγίζετε τίποτα! Μην πλησιάζετε,* φώναξε η κυρία Αντιγόνη,
η μητέρα της Ελευθερίας και της έκοψε τον δρόμο με το σώμα της.

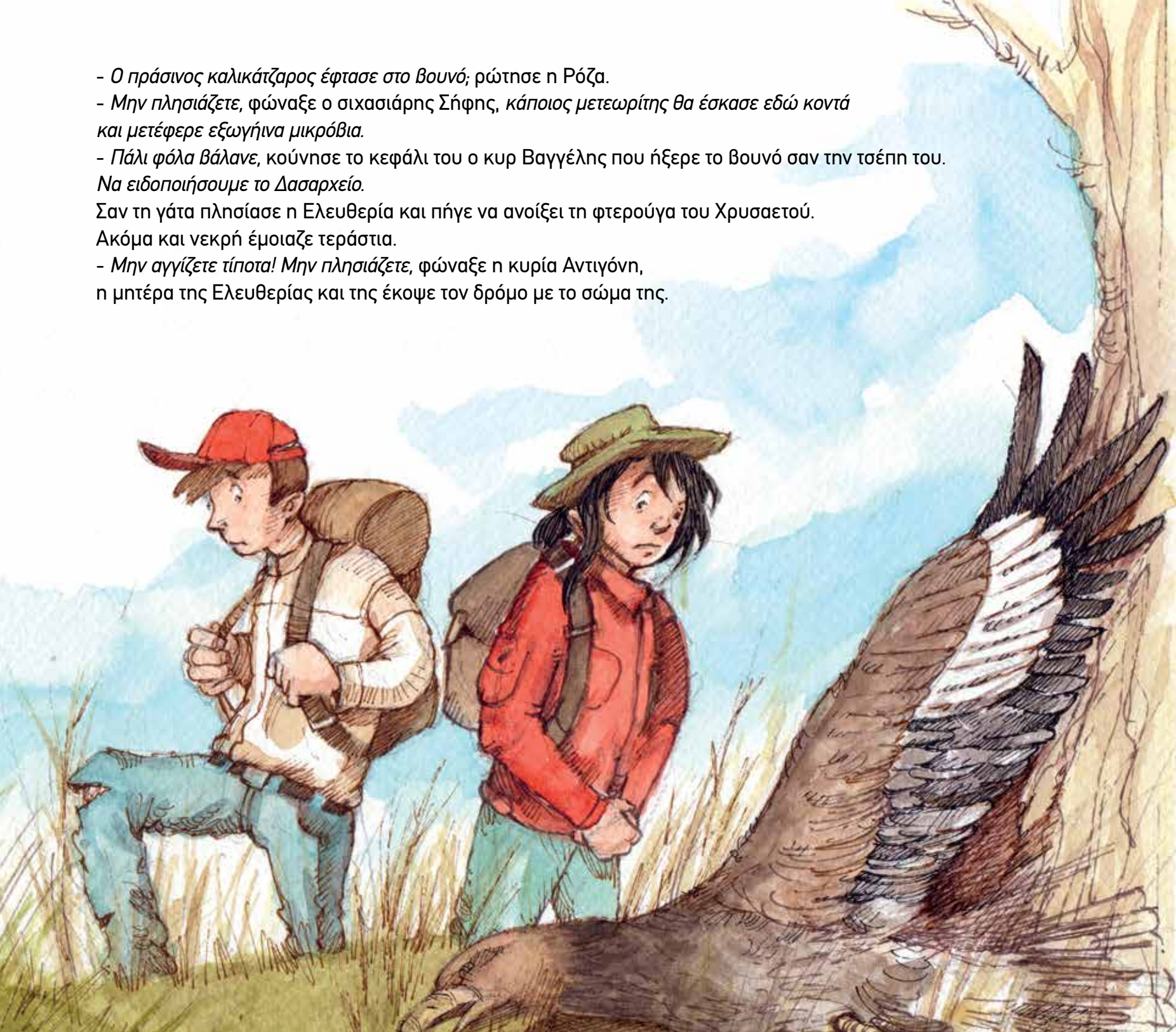

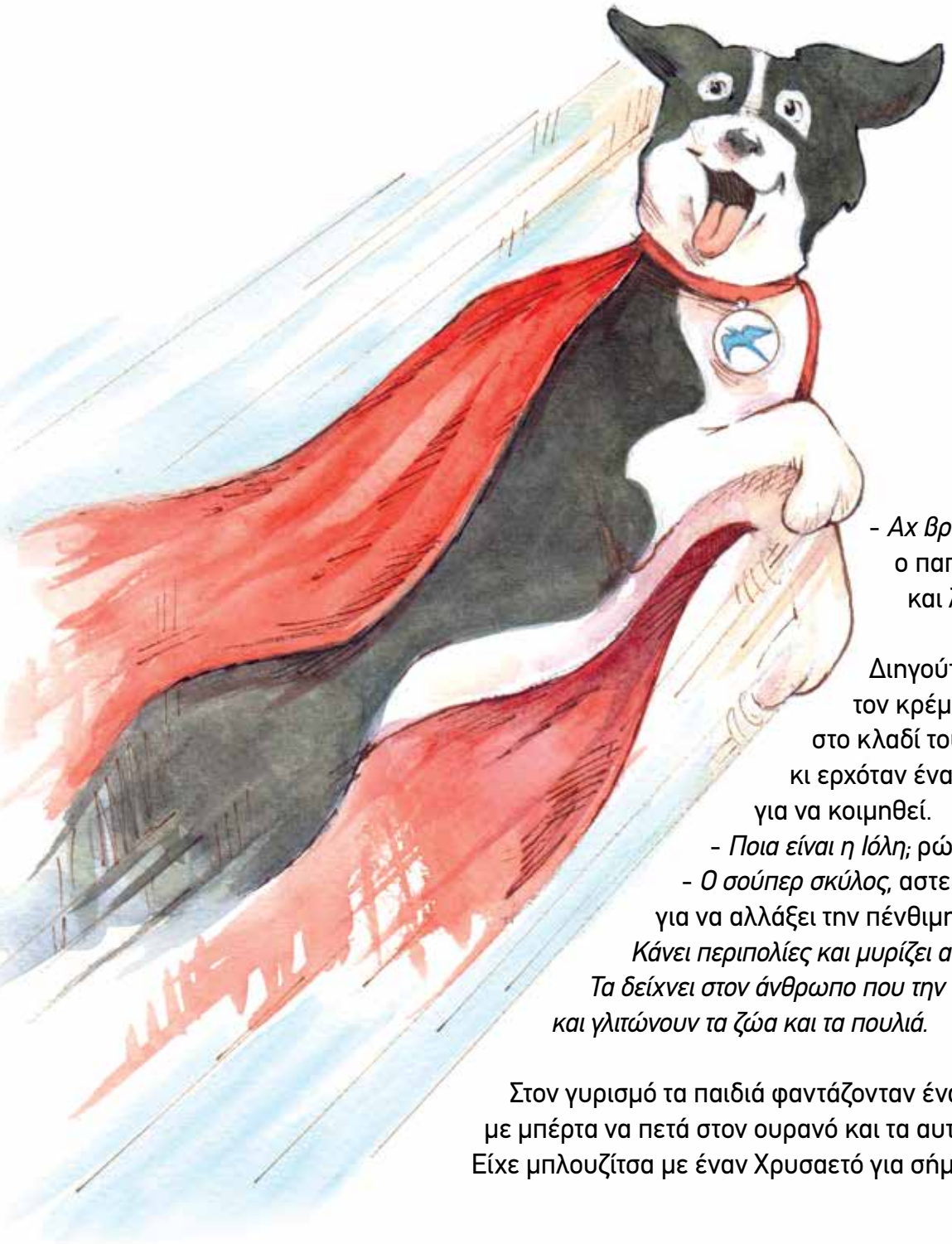

- *Αχ βρε Ιόλη, δεν πρόλαβες,* μουρμούρισε
ο παππούς Βαλάντης, που 'ταν βοσκός
και λάτρευε τους αετούς.

Διηγούταν πως όταν ήταν μικρός
τον κρέμαγε η μάνα του σε ένα υφαντό
στο κλαδί του δέντρου όταν άρμεγαν τα ζώα τους
κι ερχόταν ένας αετός και τον κουνούσε
για να κοιμηθεί.
- *Ποια είναι η Ιόλη;* ρώτησε ο μικρός Βαλάντης.
- *Ο σούπερ σκύλος,* αστειεύτηκε ο παππούς
για να αλλάξει την πένθιμη διάθεση.
Κάνει περιπολίες και μυρίζει από μακριά τα δηλητήρια.
Τα δείχνει στον άνθρωπο που την ακολουθεί
και γλιτώνουν τα ζώα και τα πουλιά.

Στον γυρισμό τα παιδιά φαντάζονταν ένα σκυλάκι
με μπέρτα να πετά στον ουρανό και τα αυτιά του να ανεμίζουν.
Είχε μπλουζίτσα με έναν Χρυσαετό για σήμα.

Τα αρπακτικά πουλιά
δεν θα είχαν ανάγκη από σούπερ ήρωες.
Ο ουρανός είναι δικός τους.
Οι φωλιές τους είναι απρόσιτες.
Δεν θα είχαν ανάγκη, εάν δεν υπήρχαν κάποιοι κακοί άνθρωποι.
Ποιόν φοβάται ο αετός; Ποιος μπορεί να τον προστατεύσει;

Η αγαπημένη σούπερ ηρωίδα των αρπακτικών πουλιών είναι η Ιόλη.
Η σωτήρας της Νεχμπέτ, του Ρήγα, της Ρόδης και του Πανός είναι η σούπερ Ιόλη, το σκυλί με την πανίσχυρη μύτη.

Ο Ρήγας είναι ένας μικρός Χρυσαετός. Κανέναν δεν φοβάται.
Σε λίγο καιρό θα είναι ένα πουλί που όλοι θα καμαρώνουν,
καθώς θα πλέει στον άνεμο με τις γιγάντιες φτερούγες του.
Θα αρπάζει τον λαγό την ώρα που πηδά και τρέχει, πιο γρήγορος από την καταιγίδα.
Είδε ανάμεσα στα δέντρα στο ξέφωτο ένα νεκρό κατσίκι.
Θα πάει να φάει, δεν έχει μάθει ακόμα καλά να κυνηγά.
Ο Ρήγας πρέπει να μάθει να φοβάται. Να φοβάται το **ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ**.

Είναι ένα ζευγάρι Γερακίνες, ο Παν και η Ρόδη.
Πετούν πάνω από μια ρεματιά και κυκλογυρίζουν.
Είναι η ρεματιά τους, την ξέρουν χειμώνα καλοκαίρι,
κάθε φύλλο και κάθε βράχο.
Ξέρουν τι τραγουδά ο μικρός καταρράκτης την άνοιξη
και τι μουρμουρίζει το καλοκαίρι.
Ο θάνατος στη ρεματιά τους δίνει τροφή, δίνει ζωή.
Όμως αυτός ο θάνατος που βλέπουν από κάτω τους
είναι ο θάνατος που δίνει θάνατο.
Είναι ένα δηλητηριασμένο ψοφίμι.

Η Νεχμπέτ είναι ένα Όρνιο.
Ζει σε μια χαρακιά των βράχων, ψηλά στο βουνό.
Είναι ακόμα νεαρή, όμως η μητέρα της
τής φόρεσε ένα δαχτυλίδι στα γαμψά της νύχια,
ένα δαχτυλίδι με το σήμα του Απείρου χαραγμένο
για να θυμάται πως στην αρχαία Αίγυπτο
ήταν μεγάλη θεά.
Δεν φοβάται κανέναν.
Δεν έχει εχθρούς.
Δεν φοβάται κανένα πουλί ή ζώο.
Φοβάται μόνο το **ΔΗΛΗΤΗΡΙΟ**.

Η σούπερ σκυλίτσα έγινε η αγαπημένη σούπερ ηρωίδα και των τεσσάρων παιδιών.
Ζωγράφισαν μια αφίσα της και την κρέμασαν στα δωμάτιά τους.
Ονειρευόντουσαν να τους δεχτεί μια μέρα στο Αρχηγείο η Στρατηγίνα Βικτώρια,
η κοπέλα που φρόντιζε την Ιόλη και περιπολούσαν μαζί.

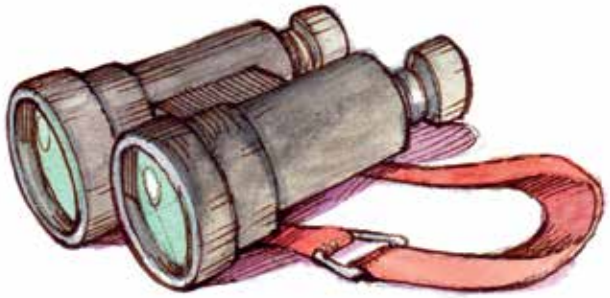

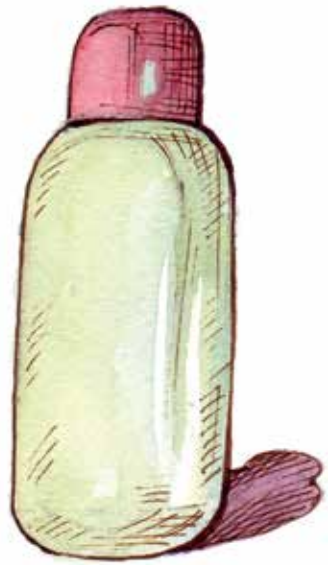

Μπροστά πήγαινε η πανίσχυρη μύτη.
Μόλις μύριζε τα δηλητήρια άρχιζε να γαυγίζει χαρούμενη *ΓΑΒ ΓΑΒ ΓΑΒ,*
που σημαίνει στα σκυλίσια *ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ, ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΑ,* θα γλιτώσουν τα πουλιά.
Από πίσω ακολουθούσε η Βικτώρια, η Γκραν Μάστερ των μυστικών και επικίνδυνων αποστολών, και τα δηλητήρια εξουδετερώνονταν.
Τα παιδιά ονειρεύονταν να τις συναντήσουν –όπως άλλοι ονειρεύονται να δουν τον Αη Βασίλη την ώρα που φέρνει τα δώρα.

Μετά από μήνες, ο κυρ Βαγγέλης που ήταν ορειβάτης και τους έδειχνε τα μονοπάτια κανόνισε το «μυστικό» ραντεβού.
Εκείνο το απόγευμα τα παιδιά κρέμασαν τα πιο καλά τους κιάλια,
βάλαν στους ορειβατικούς σάκους παγούρια με διπλοβρασμένο φασκόμηλο, σακουλάκια με χωριάτικες υπερτροφές (σταφίδες, καρύδια, μύγδαλα, φουντούκια) και στα μποτάκια ορειβασίας ένα φτερό Κόρακα (πόσα κοράκια γλίτωσε η Ιόλη από δηλητηρίαση!) και πήγαν στο Αρχηγείο.

Η Βικτώρια τους υποδέχτηκε στην κουζίνα (για να μην υποπτευθούν τίποτα «οι εχθροί», σκέφτηκε ο Βαλάντης).
Τους κέρασε μπισκότα και γάλα σοκολάτα (κατσικίσιο, από τις γίδες της κυρά Γιαννούλας).
Παρίστανε τη φυσιολογική κοπέλα αλλά τα παιδιά δεν την πάταγαν, ήξεραν καλά τη μυστική της αποστολή.
Σε όλο το σπίτι υπήρχαν φωτογραφίες και ζωγραφιές πουλιών.
- Ώστε θέλετε να μας βοηθήσετε να σώσουμε τα πουλιά από τα δηλητήρια;
ρώτησε η Στρατηγίνα, καθώς τους σερβίριζε ζεστή σοκολάτα.

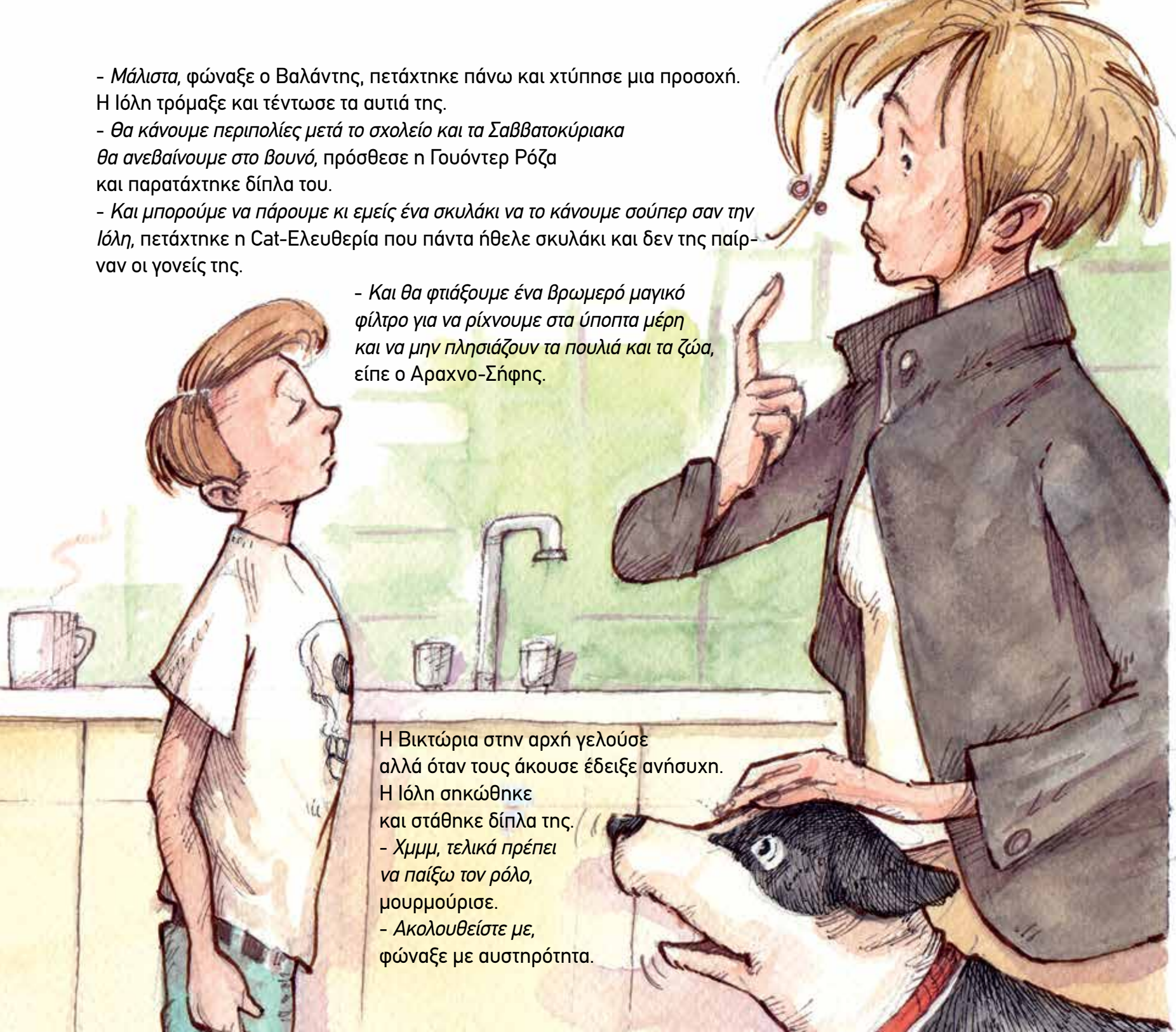

- *Μάλιστα*, φώναξε ο Βαλάντης, πετάχτηκε πάνω και χτύπησε μια προσοχή.
Η Ιόλη τρόμαξε και τέντωσε τα αυτιά της.
- *Θα κάνουμε περιπολίες μετά το σχολείο και τα Σαββατοκύριακα θα ανεβαίνουμε στο βουνό*, πρόσθεσε η Γουόντερ Ρόζα
και παρατάχτηκε δίπλα του.
- *Και μπορούμε να πάρουμε κι εμείς ένα σκυλάκι να το κάνουμε σούπερ σαν την Ιόλη*, πετάχτηκε η Cat-Ελευθερία που πάντα ήθελε σκυλάκι και δεν της παίρναν οι γονείς της.

- *Και θα φτιάξουμε ένα βρωμερό μαγικό φίλτρο για να ρίχνουμε στα ύποπτα μέρη και να μην πλησιάζουν τα πουλιά και τα ζώα*, είπε ο Αραχνο-Σήφης.

Η Βικτώρια στην αρχή γελούσε
αλλά όταν τους άκουσε έδειξε ανήσυχη.
Η Ιόλη σηκώθηκε
και στάθηκε δίπλα της.
- *Χμμμ, τελικά πρέπει να παίξω τον ρόλο*,
μουρμούρισε.
- *Ακολουθείστε με*,
φώναξε με αυστηρότητα.

Από την κουζίνα πήρε έναν σκορδοστουμπηχτή
(εντάξει, δεν ήταν πολύ καλή ιδέα αλλά κάτι περίεργο
έπρεπε να κρατάει στα χέρια).
Στη μεγάλη κάμαρη βρήκε γυαλιά ηλίου,
κιάλια ορνιθοπαρατήρησης
κι ένα παλιό καπέλο με φτερό πελεκάνου.
Τα φόρεσε και κάθισε σε μια μεγάλη
πολυθρόνα κι η Ιόλη ακούμπησε το κεφάλι
στο γόνατό της.

- Έχουμε, xxxxxμμμ (άλλαξε φωνή και την έκανε πιο βαριά), *έχουμε απόλυτη ανάγκη από συμμάχους. Τα πουλιά σας χρειάζονται.* Τα παιδιά κοιτάχτηκαν με νόημα.
- Όμως δεν σας χρειαζόμαστε για περιπολίες. Και το βρωμερό σας φίλτρο είναι άχρηστο, γιατί τα πουλιά δεν μυρίζουν. Κι ούτε μπορεί να βρεθεί άλλος σούπερ σκύλος σαν την Ιόλη.
- Γαβ, συμφώνησε η Ιόλη που άκουσε το όνομά της.
- Σας έχω μια ερώτηση. Ποιοι πεθαίνουν από τα δηλητήρια;
- Ε, οι αετοί, οι Γερακίνες... είπε η Ελευθερία.
- Τα γεράκια κι οι γύπες, πρόσθεσε ο Βαλάντης που είχε μάθει τα πουλιά από τον παππού.
- Οι αρκούδες, οι λύκοι, τα κοράκια, οι αλεπούδες, είπε η Ρόζα.
- Και ποιος βάζει τα δηλητήρια;
Τα παιδιά κοιταχτήκανε. Αυτό δεν το είχαν σκεφτεί.
- Οι κακοί.
- Οι ξένοι.
- Το κόκκινο κρανίο.
- Ο Τζόκερ.
Τα παιδιά είχαν πάρει φόρα αλλά το μυαλό σπινιάριζε και πέταγε σκόνη χωρίς να προχωρά.
- Σιγά μην τα βάζουν και οι εξωγήινοι!
Τα δηλητήρια τα βάζουν οι άνθρωποι.
Απλοί άνδρες και γυναίκες,
τους έκοψε με ύφος Στρατηγίνας η Γκραν Μάστερ της Ιόλης.
Άνθρωποι από το χωριό σας.
Ψωνίζετε στον ίδιο μπακάλη μαζί τους.
Πηγαίνουν στο καφενείο και περπατούν στον δρόμο μαζί σας.
Εκεί πρέπει να τους σταματήσετε.

- Μα πού;
- Στο χωριό, στο καφενείο, στον μπακάλη. Πιάστε τους στο φιλότιμο. Θα σας ντραπούν.
- Μα αφού δεν ξέρουμε ποιοι είναι, είπε ο Σήφης.
- Δεν χρειάζεται να μάθετε. Θα το δείξετε σε όλους το κακό που γίνεται. Θα μιλήσετε σε όλους για την ομορφιά των πουλιών, τους ενθάρρυνε η Βικτώρια.
- Γαβ, Γαβ, συμφώνησε η Ιόλη.
- Η Ιόλη λέει ότι σας χρειάζεται, είπε με μυστήριο ύφος η Στρατηγίνα.

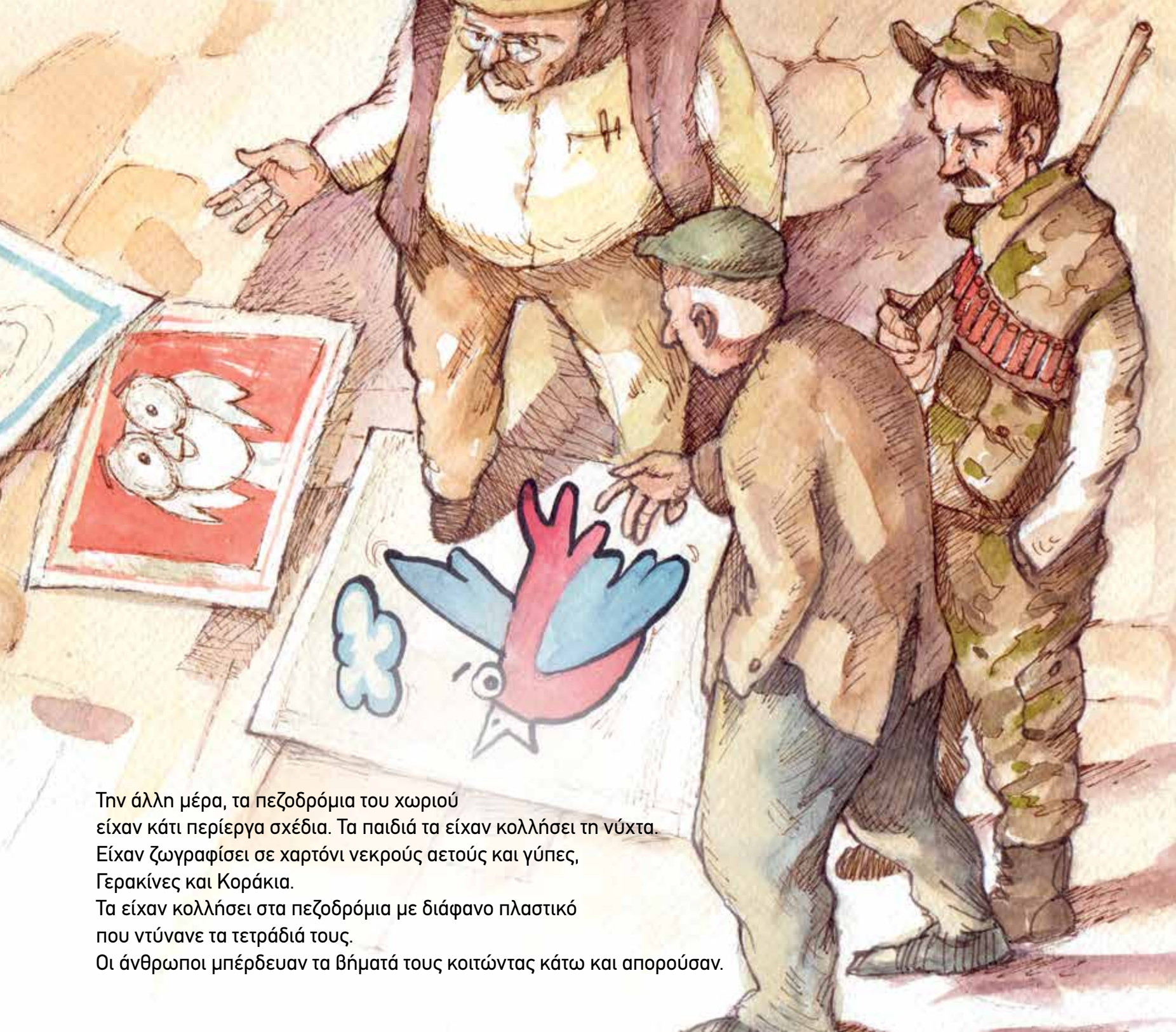

Την άλλη μέρα, τα πεζοδρόμια του χωριού
είχαν κάτι περίεργα σχέδια. Τα παιδιά τα είχαν κολλήσει τη νύχτα.
Είχαν ζωγραφίσει σε χαρτόνι νεκρούς αετούς και γύπες,
Γερακίνες και Κοράκια.
Τα είχαν κολλήσει στα πεζοδρόμια με διάφανο πλαστικό
που ντύνανε τα τετράδιά τους.
Οι άνθρωποι μπέρδευαν τα βήματά τους κοιτώντας κάτω και απορούσαν.

Την επόμενη εβδομάδα τα παιδιά βάλαν ταμπέλες με ζωγραφιές πουλιών στο μπακάλικο του θείου του Σήφη.

Πάνω από τις παστές σαρδέλες ένας ζωγραφιστός Σταυραετός έλεγε *«Πάρτε καλές αντζούγιες. Δεν έχουν δηλητήριο σαν αυτές που μου δώσανε»*.
Πάνω από τα μακαρόνια ένα Όρνιο έλεγε *«Κάντε μια νόστιμη μακαρονάδα χωρίς δηλητήριο»*.

Στο τέλος του μήνα όλο το χωριό συζητούσε για τα καμώματα των παιδιών.
Κάποιοι είχαν χαρεί, κάποιοι στενοχωρήθηκαν, κάποιοι είχαν θυμώσει.

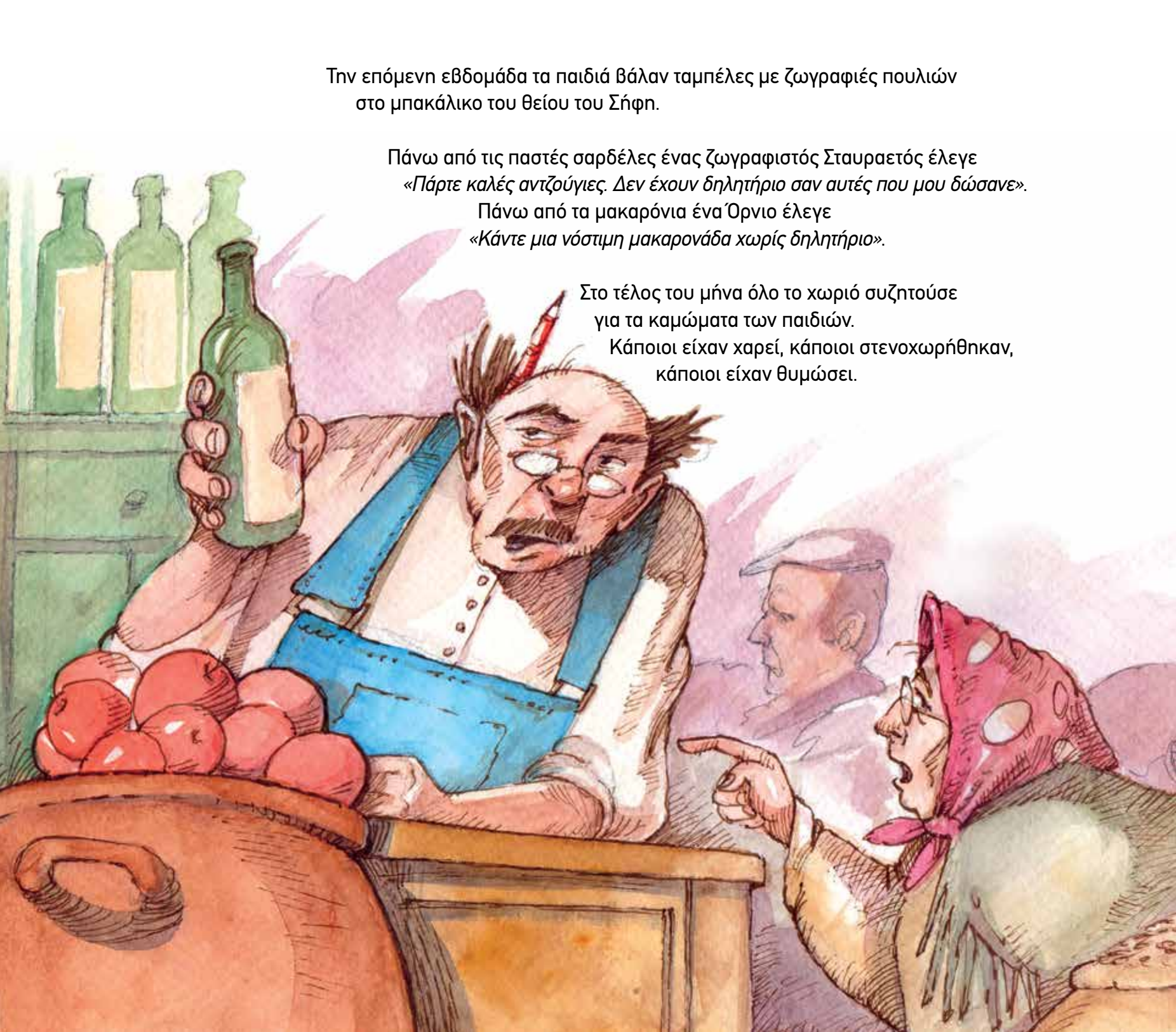

Ο παππούς Βαλάντης τους φώναξε στο καφενείο να μιλήσουν.
Κατάλαβε ότι η παρέα αυτή έφερε την αναστάτωση.

Τα παιδιά χάρηκαν -στο καφενείο δεν μπαίναν παιδιά για να κάτσουν- αλλά και ανησύχησαν.
Πήγαν σαν βρεγμένες γάτες στο ακριανό τραπέζι.

- *Ακούστε παιδιά,* είπε φωναχτά, χαϊδεύοντας τον αετό που είχε σκαλισμένο στην γκλίτσα του.
Κι εγώ σκάω που δηλητηριάστηκαν τόσο περήφανα, πανέμορφα πουλιά.
Αλλά δεν κάνατε καλά.

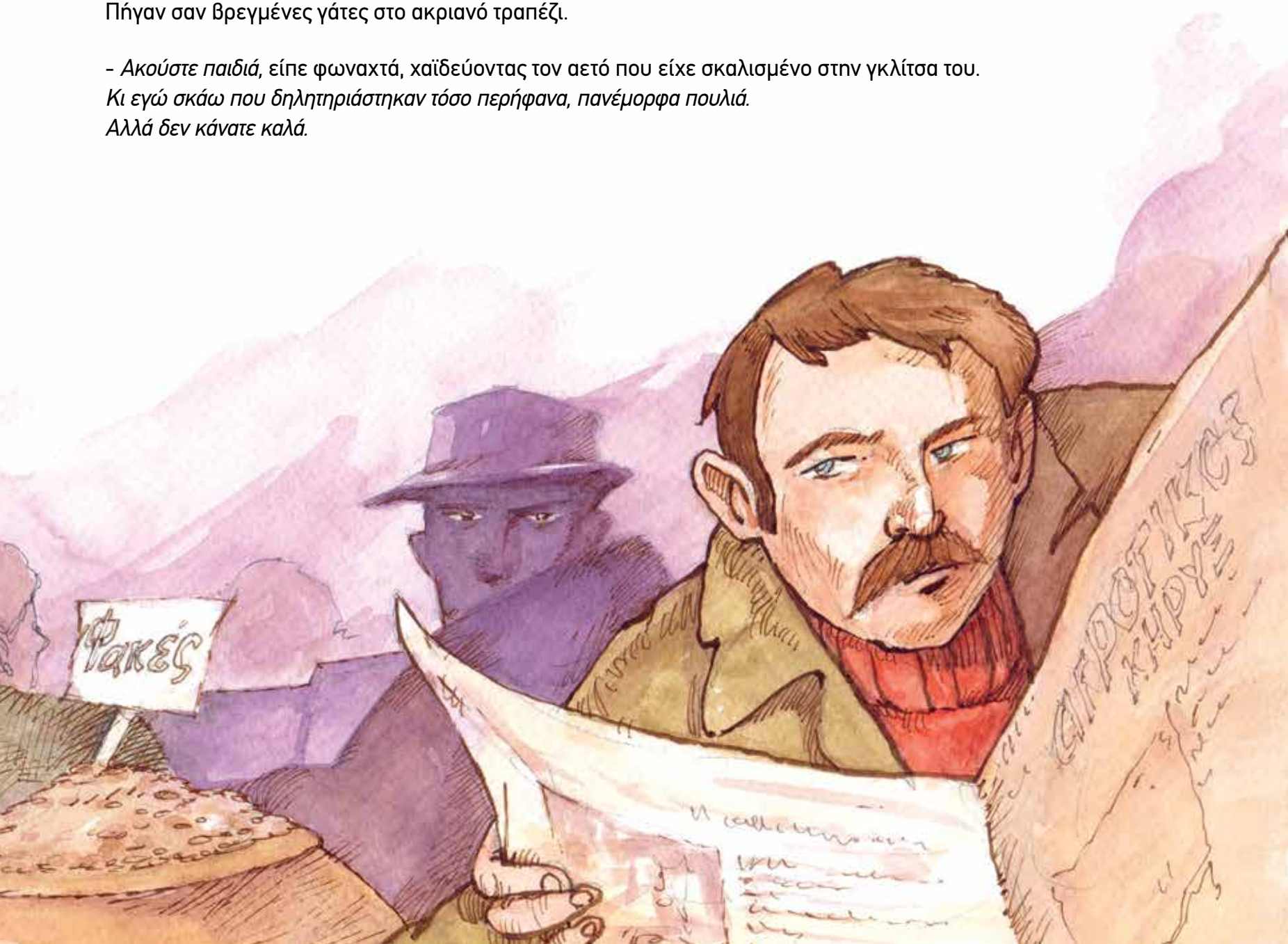

Γιατί φώναζε; Δεν μίλαγε στους κουφούς παππούδες που παίζανε χαρτιά στη μέσα γωνιά.
Έτσι τον άκουγε όλο το καφενείο. Θα γίνουν ρεζίλι. Τα παιδιά χαμήλωσαν τα μάτια τους αμίλητα.
– *Δεν τον σκοτώσαμε εμείς τον αετό. Όλοι τον καμαρώνουμε, όλοι ψάχνουμε με τη ματιά μας πάνω στα βράχια να δούμε το τεράστιο Όρνιο να γλιστρά στον αέρα,* συνέχισε ο παππούς.
– *Μα τότε ποιος βάζει φόλες; Από πού έρχεται;* μουρμούρισε η θαρραλέα Ρόζα.
– *Ντρεπόμαστε όλοι, χωριανός μας θα 'ναι,* είπε βροντερά ο παππούς.
Κάποια θειά θα βάζει φόλες για αλεπούδες μην τις φάνε καμιά κότα (ποτέ δεν τις έφαγαν, αφού έχει κάνει κοτέτσι πυρηνικό καταφύγιο).

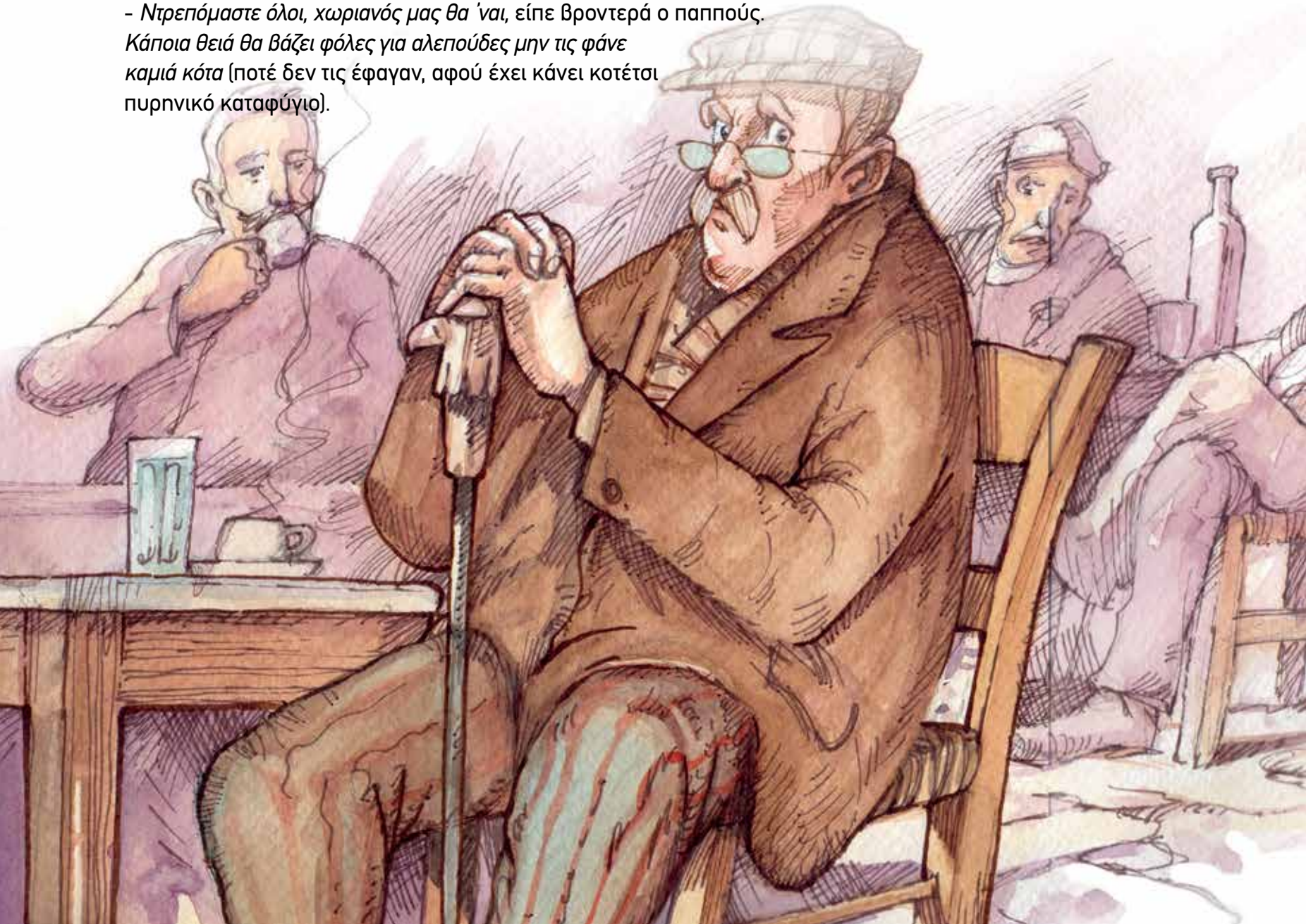

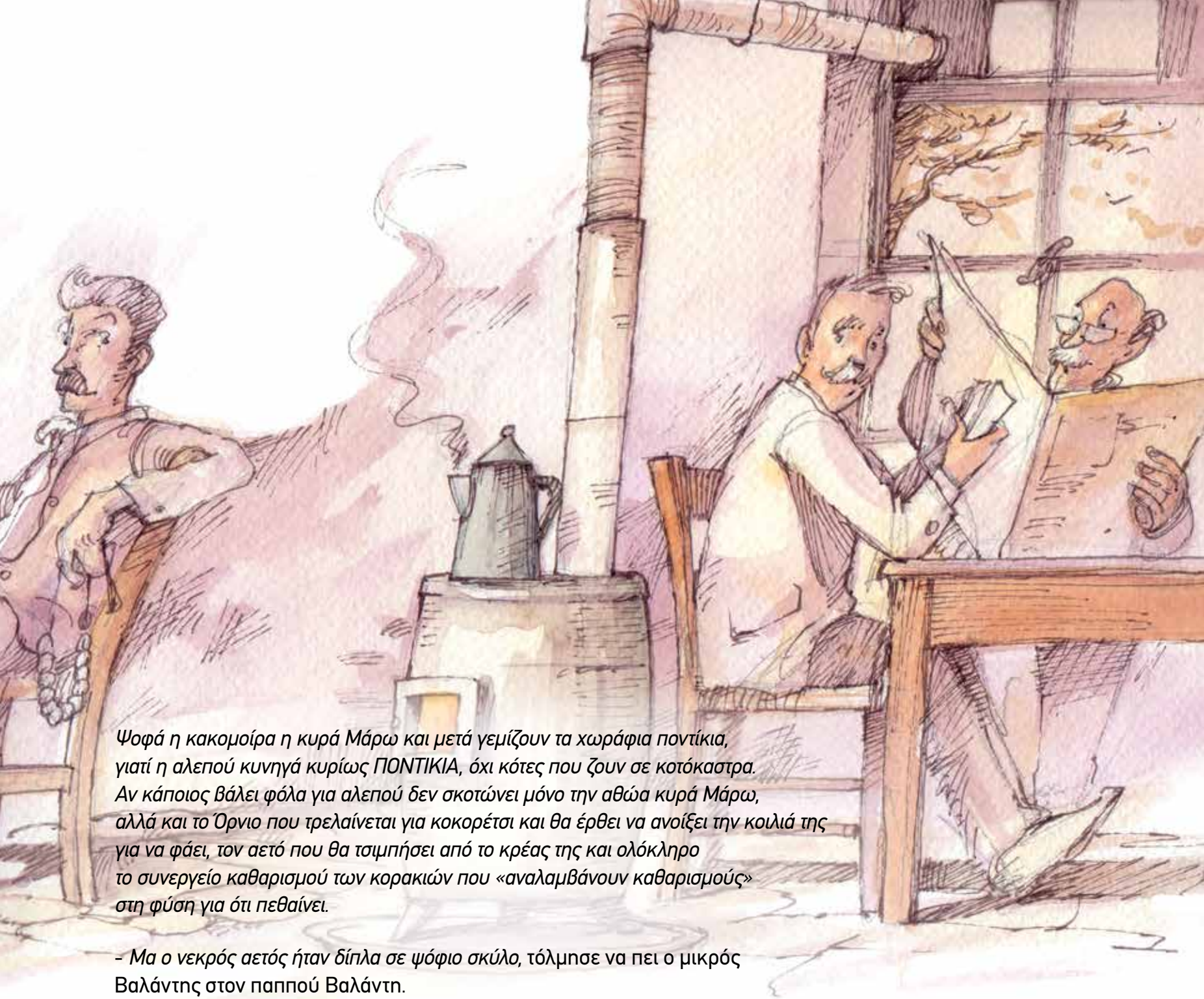

Ψοφά η κακομοίρα η κυρά Μάρω και μετά γεμίζουν τα χωράφια ποντίκια,
γιατί η αλεπού κυνηγά κυρίως ΠΟΝΤΙΚΙΑ, όχι κότες που ζουν σε κοτόκαστρα.
Αν κάποιος βάλει φόλα για αλεπού δεν σκοτώνει μόνο την αθώα κυρά Μάρω,
αλλά και το Όρνιο που τρελαίνεται για κοκορέτσι και θα έρθει να ανοίξει την κοιλιά της
για να φάει, τον αετό που θα τσιμπήσει από το κρέας της και ολόκληρο
το συνεργείο καθαρισμού των κορακιών που «αναλαμβάνουν καθαρισμούς»
στη φύση για ότι πεθαίνει.

- Μα ο νεκρός αετός ήταν δίπλα σε ψόφιο σκύλο, τόλμησε να πει ο μικρός Βαλάντης στον παππού Βαλάντη.

- Ε, θα 'ναι τότε κάποιος μαυρόψυχος βοσκός που 'θελε να δηλητηριάσει το σκυλί όποιου κυνηγά στα βοσκοτόπια του και σκορπά το κοπάδι.
- Μα ήταν τσοπανόσκυλο, έφερε αντίρρηση ο Σήφης.
- Τότε κανένας τσαντίλας κυνηγός που πνίξανε το λαγωνικό του τα τσοπανόσκυλα.
Η οργή του δηλητηρίασε τόσα αθώα πλάσματα.

Η οργή, παιδιά μου, είναι φόλα που δηλητηριάζει κι αυτόν που τη δίνει κι αυτόν που την παίρνει, ξαναφώναξε ο παππούς.
- Μα δεν ντρέπονται; ξέφυγε η ελεύθερη φωνή, η Ελευθερία.

Το καφενείο είχε σιωπήσει.
Πάψαν τα μουρμουρητά που κορόιδευαν τα λόγια του παππού
και τα χτυπήματα από τα πούλια του ταβλιού που πάσχιζαν να σκεπάσουν τη φωνή του.

Μμμμμ, γι' αυτό φώναζε ο παππούς! Τελικά όλοι τον είχαν ακούσει.

Τα παιδιά ορίσανε μυστική συνάντηση
Σάββατο βράδυ που δεν είχαν διαβάσματα.
Στο ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ.
Το «κρησφύγετο» ήταν κάτω από ένα τεράστιο πουρνάρι στην άκρη του χωριού.
Απλωμένα σκοινιά, σωστός ιστός αράχνης,
κι από πάνω παλιόπανα και χαλασμένα στρωσίδια.
Στην κορφή μια σημαία από μπλουζάκι της Ελευθερίας
με νεκροκεφαλή με γυαλιστερές πούλιες.
Στη μέση μια βαλίτσα με κόμικ σούπερ ηρώων.

Ανάψαν τους φακούς και μπήκαν μέσα.
- Εγώ δεν πιστεύω ότι είναι απλοί άνθρωποι και κάνουν τόσο κακό, είπε η Ελευθερία
- Πρέπει να είναι έξτρα σούπερ κακοί, συμφώνησαν όλοι.

- Εγώ ξέρω,
είπε συνωμοτικά ο Βαλάντης.
Θα είναι ένας κακός σούπερ
τσοπάνος δηλητηριαστής,
το ΜΑΥΡΟ ΤΥΡΙ, που μισεί οτιδήποτε
δεν αρμέγεται.
Λατρεύει τις γίδες και τα πρόβατα
και φτιάχνει ένα μαύρο δηλητηριασμένο
τυρί για να εξοντώσει αρκούδες, λύκους,
αλεπούδες, γύπες, αετούς, κυνηγόσκυλα.
Θα είναι ντυμένος με προβιά μαύρου
προβάτου και στο κεφάλι θα έχει κρανίο
τράγου με μαύρα κέρατα.
Τρόμαξε και που το φαντάστηκε
ο Βαλάντης και κοίταξε τρομαγμένος
πίσω από την πλάτη του στο σκοτάδι
έξω από το Κρησφύγετο.

- *Να γεμίσουμε τον τόπο με αφίσες επικήρυξης,* φώναξε ο Σήφης που του άρεσαν τα καουμπόικα.
Αμοιβή 10.000 δολάρια σε όποιον πιάσει το Μαύρο Τυρί.
- *Και μια αφίσα για τον ΜΟΥΜΙΑ ΚΥΝΗΓΟ,* πρόσθεσε η Ρόζα που τρελαίνονταν για την αρχαία Αίγυπτο.
Θα έχει βαλσαμώσει το αγαπημένο του κυνηγόσκυλο που το σκότωσαν τσοπανόσκυλα.
Κάποτε θα πήγε κοντά σε ένα μαντρί να κυνηγήσει και τα σκυλιά που το φύλαγαν θα όρμηξαν στον καλύτερο φίλο του.
Από τότε για να το θυμάται θα το έχει κάνει ΜΟΥΜΙΑ μέσα σε χρυσή σαρκοφάγο.
Για να εκδικηθεί, θα έχει φτιάξει μια τεράστια ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΣΥΡΙΓΓΑ και θα δηλητηριάζει τα τσοπανόσκυλα.

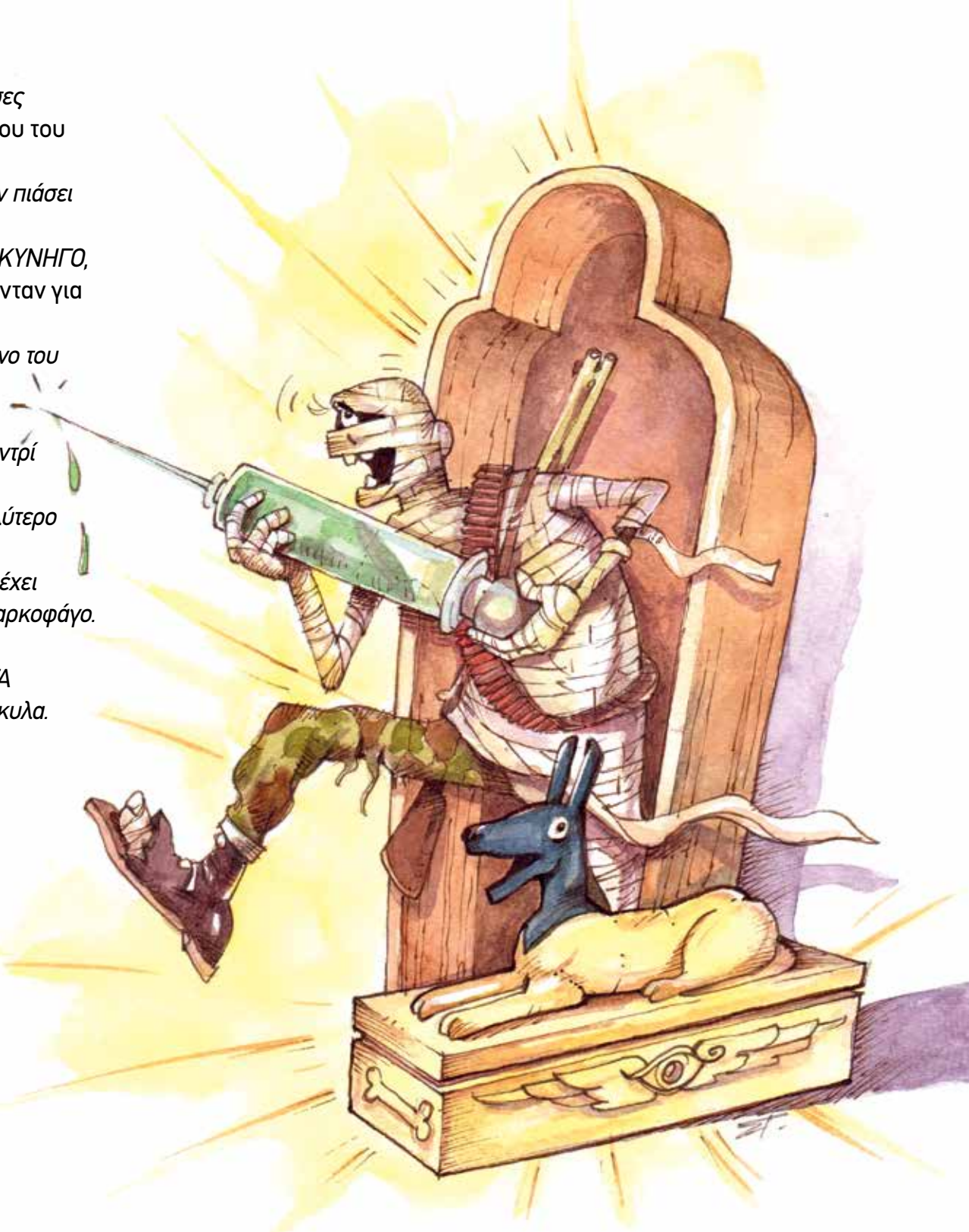

- Και για την ΚΟΤΟΠΟΥΛΘΕΙΑ που θα φτιάχνει δηλητήρια με ξερή κουτσουλιά βρασμένη από τον ήλιο (σαν λικέρ κερασό), πίτουρα και δηλητηριώδες μανιτάρι, πρόσθεσε η Ελευθερία που της άρεσε να ετοιμάζει απδιαστικά μαγικά φίλτρα.
Αυτή θα βάζει φόλες για αλεπούδες και κουνάβια. Θα βρωμάει κοτίλα, γιατί θα ζει μαζί με τις κότες σε ένα θωρακισμένο κοτέτσι-κάστρο, με πολεμίστρες και σιδερένιες πόρτες.

Τα παιδιά ορκίστηκαν όμως όρκο συνωμοτικής σιωπής και ανέλαβαν να ζωγραφίσουν και να φωτοτυπήσουν αφίσες επικήρυξης για τους τρομερούς δηλητηριαστές.

Ποτέ δεν εμφανίστηκαν οι αφίσες όμως στους τοίχους του χωριού.
Κάποιος «τους πρόδωσε» όταν πήγαν να βγάλουν φωτοτυπίες και την επομένη στο σχολείο είχαν μια απρόσμενη επίσκεψη.

- Οι άνθρωποι που βάζουν δηλητήρια δεν έρχονται από τον Άρη!
Δεν το πίστευαν. Τους μιλούσε η Στρατηγίνα Βικτώρια και δίπλα της, φορώντας τη σκυλοστολή του ανιχνευτή, η Σούπερ Σκυλίτσα, η Ιόλη.
Είχε μαζευτεί όλο το σχολείο στην αίθουσα εκδηλώσεων και τους μιλούσαν.
- Γαβ, έκανε περήφανη η Ιόλη, καθώς μοίραζαν στα παιδιά μια αφίσα με τη φάτσα του Ηρωικού Σκύλου.
- Ο μόνος τρόπος να σταματήσουν τα δηλητήρια είναι το φιλότιμο. Να ντρέπονται αυτοί που τα βάζουν. Να 'ναι σαν παιδιά που δεν τους παίζει κανείς στο διάλειμμα επειδή χτύπησαν ένα πρωτάκι, εξηγούσε η Στρατηγίνα.
Τα παιδιά κόντεψαν να χτυπήσουν προσοχή όταν την άκουσαν. Μετά κοιταχτήκανε ένοχα -άστο το κόλπο με τις αφίσες καουμπόικης επικήρυξης. Μάλλον τους είχε καταλάβει και γι' αυτό ήρθε να μιλήσει στο σχολείο.

Όμως το χωριό γέμισε τον Ιούνιο αφίσες -όχι βέβαια εκείνες που θέλαν να φωτοτυπήσουν.
Άλλες αφίσες, αφίσες μιας σχολικής θεατρικής παράστασης. «ΠΛΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ» έγραφε.
Ήταν ένα έργο για τα πουλιά και για τα δηλητήρια που τα σκοτώνουν.
Εκεί μπήκαν όλες οι ιδέες τους. Κάνανε δύο μήνες πρόβες.
Τα παιδιά παίζανε τα πουλιά. Άλλος έγινε αετός, άλλος Όρνιο, άλλος γεράκι κι άλλος γύπας.
Κάποιοι θέλαν να γίνουν λύκοι, αρκούδες -ένα πρωτάκι με τσιριχτή φωνή ήθελε να γίνει σώνει και καλά κουνάβι.

Εκεί παρουσιάστηκαν τελικά οι κακοί που είχε φανταστεί η παρέα:
ο Μούμιας Κυνηγός και η Κοτοπουλθειά και το Μαύρο Τυρί.
Τους κάνανε ένα γιγάντιο τοτέμ σαν κι αυτό που κάναν οι Ινδιάνοι.
Ένα **ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΤΟΤΕΜ**.

Είχαν στοιβάξει κούτες από το μπακάλικο,
τις είχαν βάψει με φανταχτερά χρώματα,
είχαν κολλήσει χρωματιστά χαρτόνια και ρολά από χαρτιά
κουζίνας - το Μαύρο Τυρί ήταν πολύχρωμο, γιατί δεν ήθελαν
χρώματα του θανάτου στην παράσταση, θέλαν χαρά κι ελπίδα.

Στο κάτω κουτί είχαν ανοίξει και μια τρύπα για στόμα
και μπαινοβγαίναν χάρτινες κότες –ήταν το στόμα της τρομερής
Κοτοπουλθειάς που το φαντάστηκαν σαν κοτέτσι.
Ο Μουμιοκυνηγός ήταν μια γιγάντια κούκλα τυλιγμένη με γάζες
που κουνούσε τα χέρια της με σκοινιά.

Στη σκηνή είχαν σκορπίσει πλαστικά μπουκάλια
που ήταν βαμμένα μαύρα και είχαν ζωγραφίσει
άσπρες νεκροκεφαλές –το σήμα του τοξικού δηλητηρίου.

Γκεστ σταρ ήταν ένα αληθινό ζώο.
Ένας σούπερ σκύλος, η Ιόλη.

Πεταγόταν στη σκηνή γαυγίζοντας και άρπαζε ένα–ένα
τα μαύρα μπουκάλια με τις νεκροκεφαλές
και τα πετούσε στο κοινό μέσα σε μια θύελλα χειροκροτημάτων
και ζητωκραυγών.

Οι τρεις δηλητηριαστές γκρεμίζονταν τρομαγμένοι.
Ήταν πολύ αστείο και στο τέλος τα παιδιά που κάναν τα πουλιά
πετούσαν χαρούμενα ανάμεσα στους θεατές.

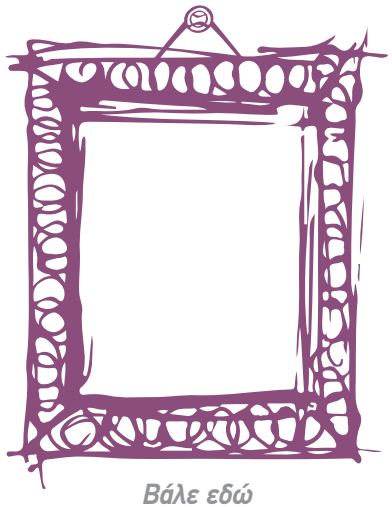

Βάλε εδώ
τη δική σου φωτογραφία

Γκραν σουξέ το θεατρικό, μεγάλη επιτυχία.
Οι αφίσες μείναν κολλημένες μήνες μετά την παρουσίαση,
στο καφενείο, στο μπακάλικο, στο μαγαζί με τα λιπάσματα,
στο συνεργείο.

Στις αφίσες υπήρχαν όλα τα παιδιά του σχολείου
με ανοιγμένα χέρια–φτερά κι ανάμεσα τους
ο Ρήγας, η Νεχμπέτ, η Ρόδη κι ο Παν.

Τα παιδιά βέβαια βάλαν περήφανα από μια αφίσα
στο δωμάτιο τους και τέσσερις στο Κρησφύγετο.

Εγώ φαντάζομαι πως και στις φωλιές των πουλιών
θα είχε αφίσες. Πάνω από τους πουπουλένιους νεοσσούς
στις φωλιές του αετού, του Όρνιου και της Γερακίνας
θα έχει την αφίσα της Ελευθερίας, του Σήφη, της Ρόζας,
του Βαλάντη και των συμμαθητών τους, των παιδιών
που αγαπούν τα πουλιά και τα προστατεύουν

Όπως κι εσείς.

Τώρα η σειρά σου να φτιάξεις κι εσύ:

1. Το Δηλητηριοτοτέμ!

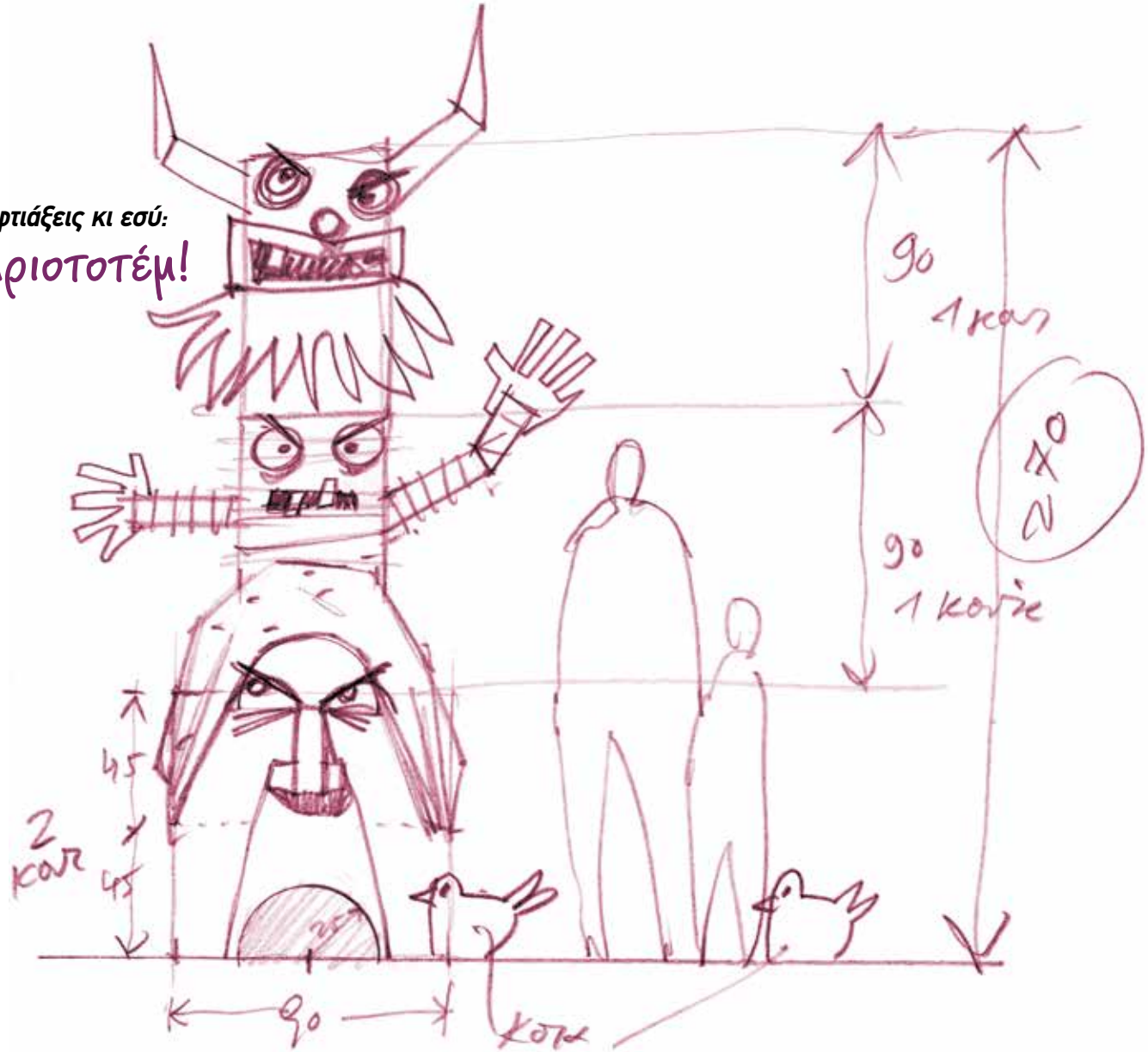

Μπορείς να φτιάξεις κι εσύ με τους φίλους σου ένα ΔΗΛΗΤΗΡΙΟΤΟΤΕΜ.
Κάνε το όσο μεγάλο θες: από μικρό για το γραφείο με χάρτινη συσκευασία γάλατος, έως μεσαίο για το δωμάτιό σου με κουτιά παπουτσιών
ή τεράστιο με μεγάλες κούτες, όπως φαίνεται στην εικόνα, για να ανεβάσετε και εσείς τη θεατρική παράσταση των παιδιών της ιστορίας μας.
Εκτός από τις συσκευασίες που θα στοιβάξεις για να φτιάξεις το Δηλητηριοτοτέμ, χρησιμοποίησε κι άλλες, για να κόβεις από εκεί τα στοιχεία που θα κολλήσεις (μύτες, μάτια κ.λπ.).

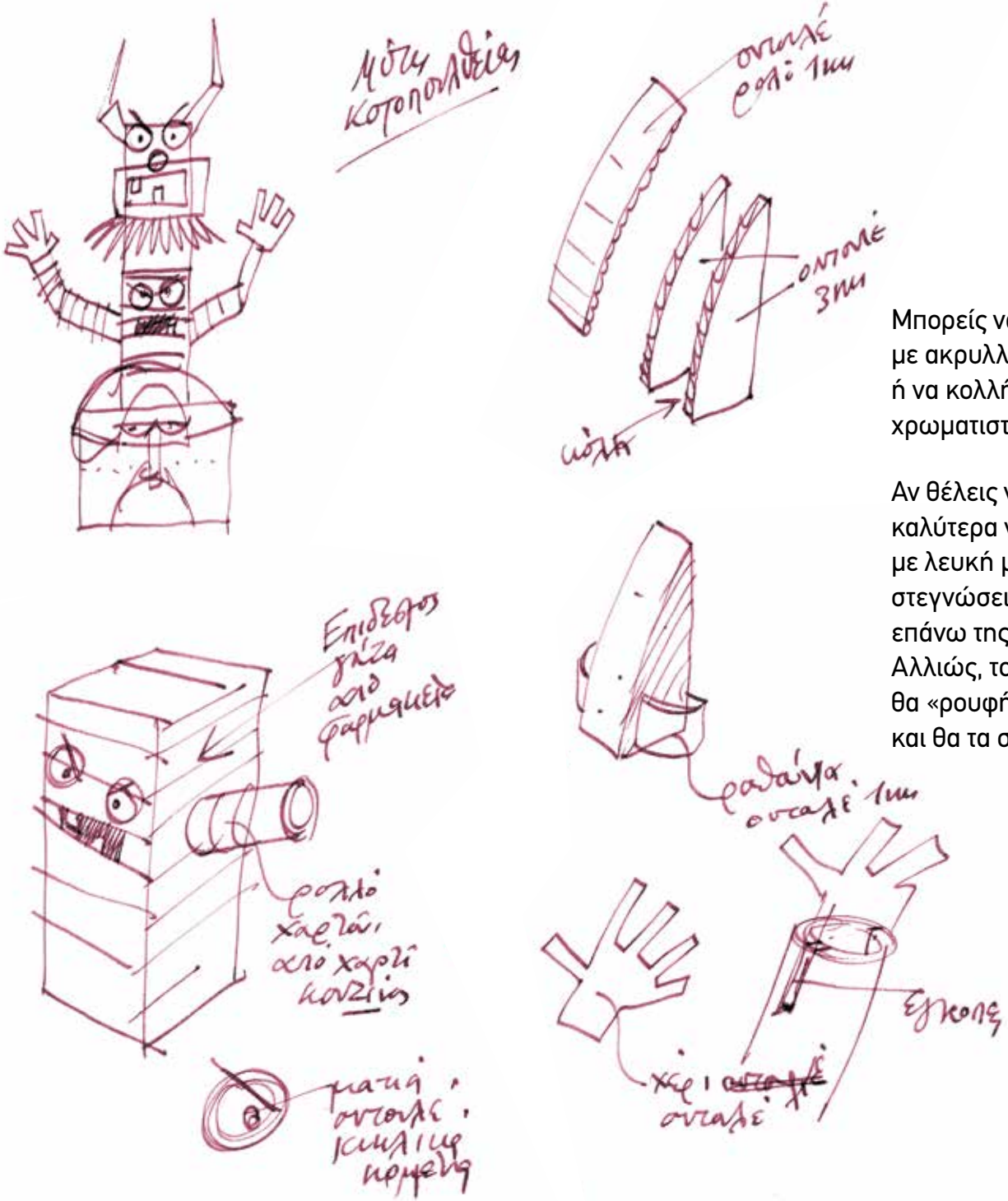

Μπορείς να βάψεις τα κουτιά με ακρυλλικές μπογιές ή να κολλήσεις επάνω τους χρωματιστά χαρτιά.

Αν θέλεις να τα μπογιατίσεις, καλύτερα να τα βάψεις πρώτα με λευκή μπογιά κι αφού στεγνώσει καλά να ζωγραφίσεις επάνω της με χρώματα. Αλλιώς, το σκούρο χαρτόκουτο θα «ρουφήξει» τα χρώματα και θα τα σκουρύνει.

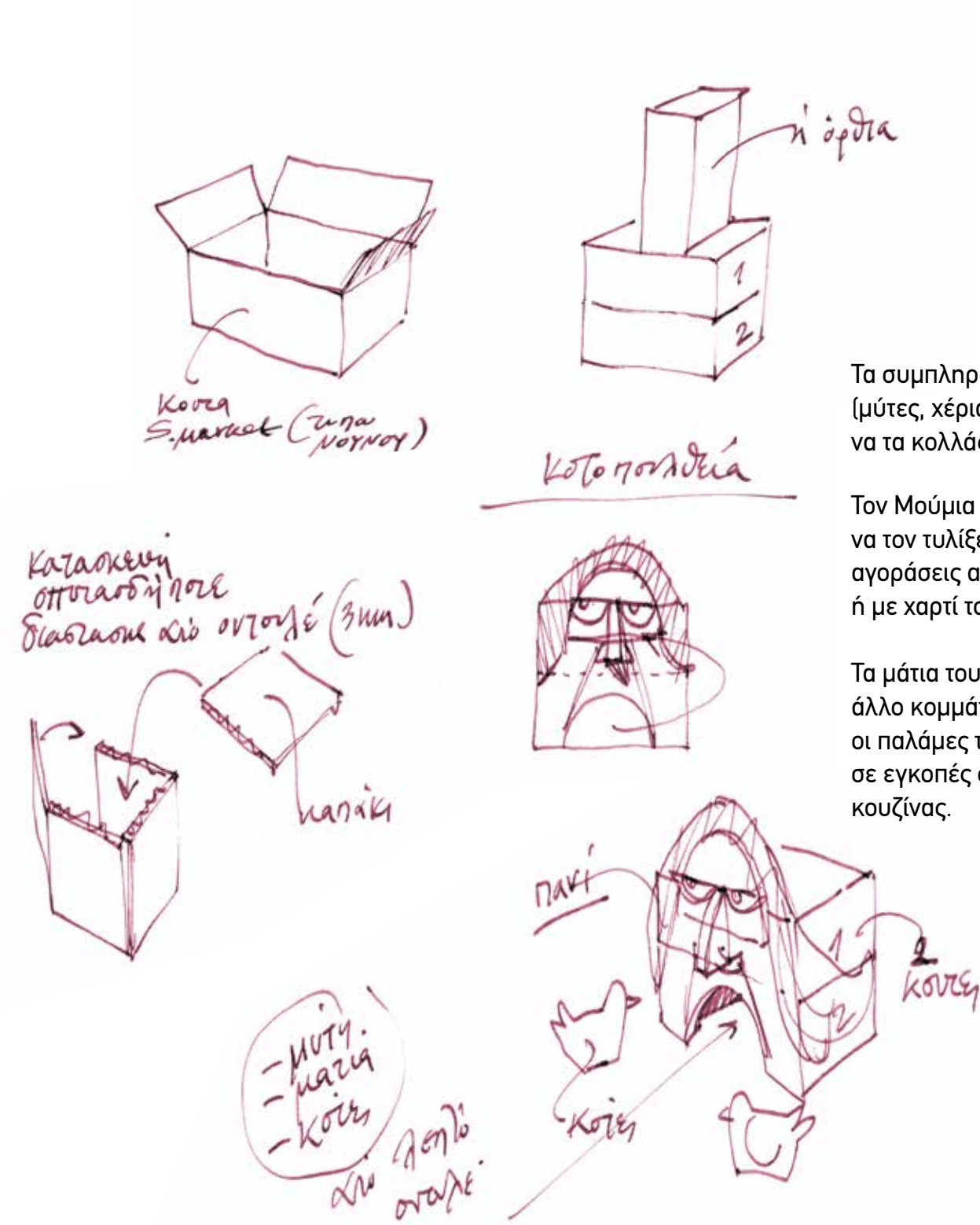

Τα συμπληρωματικά στοιχεία (μύτες, χέρια κ.λπ.) μπορείς να τα κολλάς με χαρτοταινία.

Τον Μούμια Κυνηγό μπορείς να τον τυλίξεις με γάζες που θα αγοράσεις από το φαρμακείο ή με χαρτί τουαλέτας.

Τα μάτια του είναι κομμένα από άλλο κομμάτι χαρτόνι, όπως και οι παλάμες του, οι οποίες μπαίνουν σε εγκοπές στα ρολά από χαρτί κουζίνας.

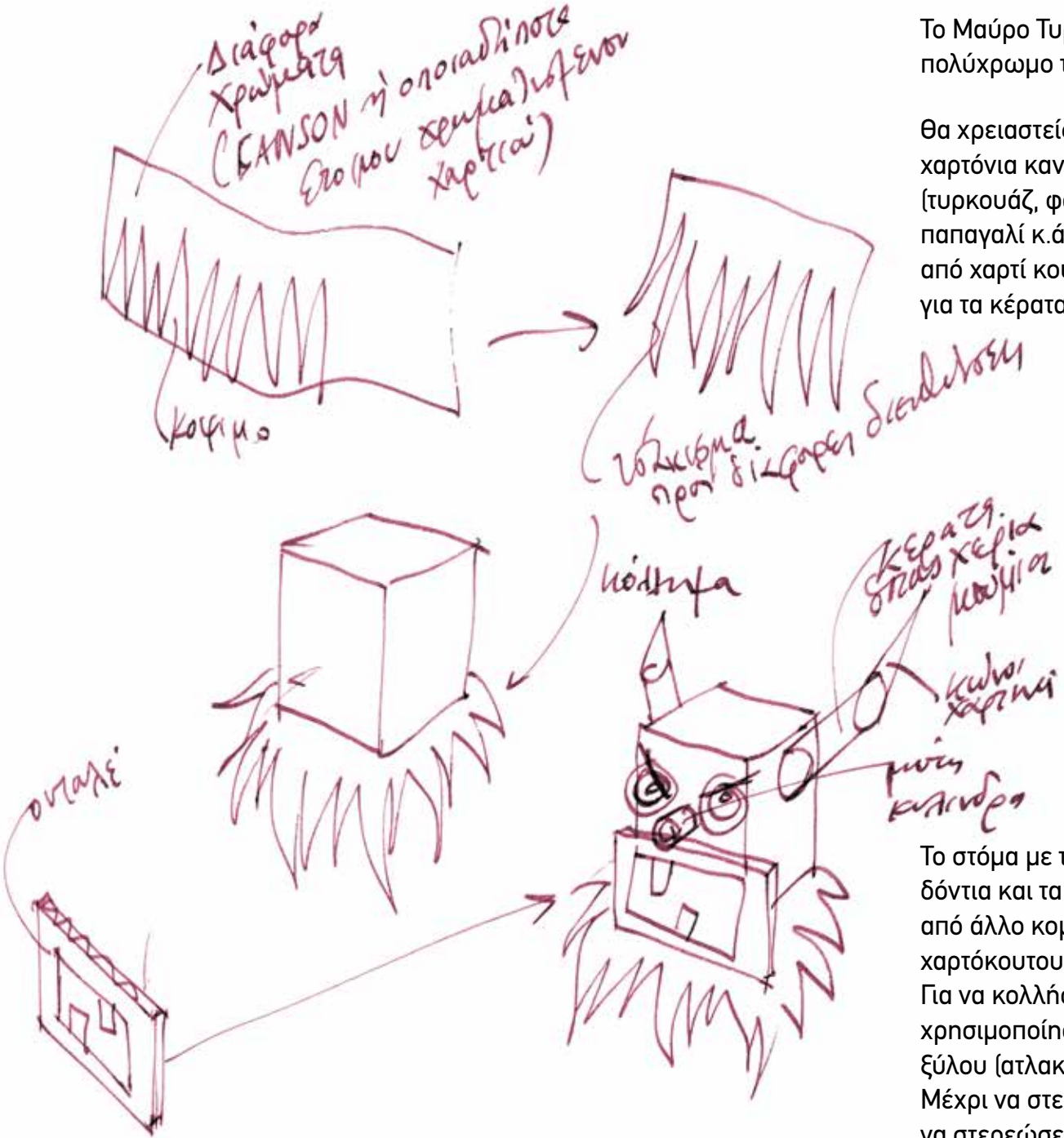

Το Μαύρο Τυρί θα το φτιάξουμε πολύχρωμο τυρί.

Θα χρειαστείς χρωματιστά χαρτόνια κανσόν (τυρκουάζ, φούξια, πράσινο παπαγαλί κ.ά.) και μπόλικα ρολά από χαρτί κουζίνας ή χαρτί υγείας για τα κέρατα τράγου και τη μύτη.

Το στόμα με τα δύο φαφούτικα δόντια και τα μάτια θα τα κόψεις από άλλο κομμάτι χοντρού χαρτόκουτου.
Για να κολλήσεις τα χαρτόνια χρησιμοποίησε λευκή κόλλα ξύλου (ατλακόλ).
Μέχρι να στεγνώσει, μπορείς να στερεώσεις τα δύο μέρη με σελοτέιπ για να μην φύγουν.

2. Το Μόμπιλε των αρπακτικών

Οδηγίες κατασκευής

Φωτοτύπησε τις φιγούρες των πουλιών σε χαρτονάκι. Μπορείς να τις μεγεθύνεις ή να τις μικρύνεις ή να ανατυπώσεις πολλές και να φτιάξεις ένα μεγάλο μόμπιλε αρπακτικών με πολλά πουλιά.

Χρωμάτισε τις φιγούρες των πουλιών, αν θες το Όρνιο, ο Χρυσαετός κι η Γερακίνα να μοιάζουν με τα αληθινά πουλιά δες τα χρώματά τους από τον Οδηγό Αναγνώρισης ***«Τα πουλιά της Ελλάδας της Κύπρου και της Ευρώπης»*** της Ελληνικής ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗΣ Εταιρείας ή αναζήτησε εικόνες τους σε άλλα βιβλία για πουλιά ή στο διαδίκτυο.

Δίπλωσε το σώμα των πουλιών στις διακεκομμένες γραμμές.

Ακούμπησε τα φτερά πάνω στην πλάτη του σώματος του πουλιού, στο σημείο που σχηματίστηκε όταν δίπλωσες τις διακεκομμένες γραμμές.

Κράτησε μαζί το σώμα και τα φτερά του πουλιού και σύρραψέ τα ή κόλλησέ τα μεταξύ τους.

Κλείσε το σώμα του πουλιού, ενώνοντάς το με ένα συρραπτικό ή κόλλα στην κοιλιά.

Κόψε ένα μακρύ κομμάτι σκοινί 15 -30 εκατοστών και σύρραψέ το στο σημείο που ενώθηκαν η πλάτη και τα φτερά.

Μπορείς να κρεμάσεις το Όρνιο, τη Γερακίνα και τον Χρυσαετό μόνα τους ή δυο-δυό σε κλαδάκια, που κι αυτά με τη σειρά τους θα κρεμαστούν από άλλα, ώστε να φτιάξεις ένα μεγάλο μόμπιλε. Είναι ένα παιχνίδι ισορροπίας:
πλησίασε ή απομάκρυνε τα σκοινάκια πάνω στα ξύλα για να καταφέρεις να ισορροπήσουν.

Βοήθησε κι άλλα πουλιά:

Αν έχετε μεγάλα παράθυρα στο σπίτι, υπάρχει περίπτωση τα μικρά πουλιά να βλέπουν σε αυτά το καθρέφτισμα των δέντρων και του ουρανού και να χτυπήσουν επάνω τους. Μπορείς να κολλήσεις τις φιγούρες των πουλιών επάνω στα τζάμια, σε κοντινή απόσταση μεταξύ τους, ή να κρεμάσεις τα μόμπιλε έξω από το παράθυρο, ώστε να βοηθήσεις τα πουλιά να καταλάβουν ότι υπάρχει τζάμι και να το αποφύγουν.

ΧΡΥΣΑΕΤΟΣ

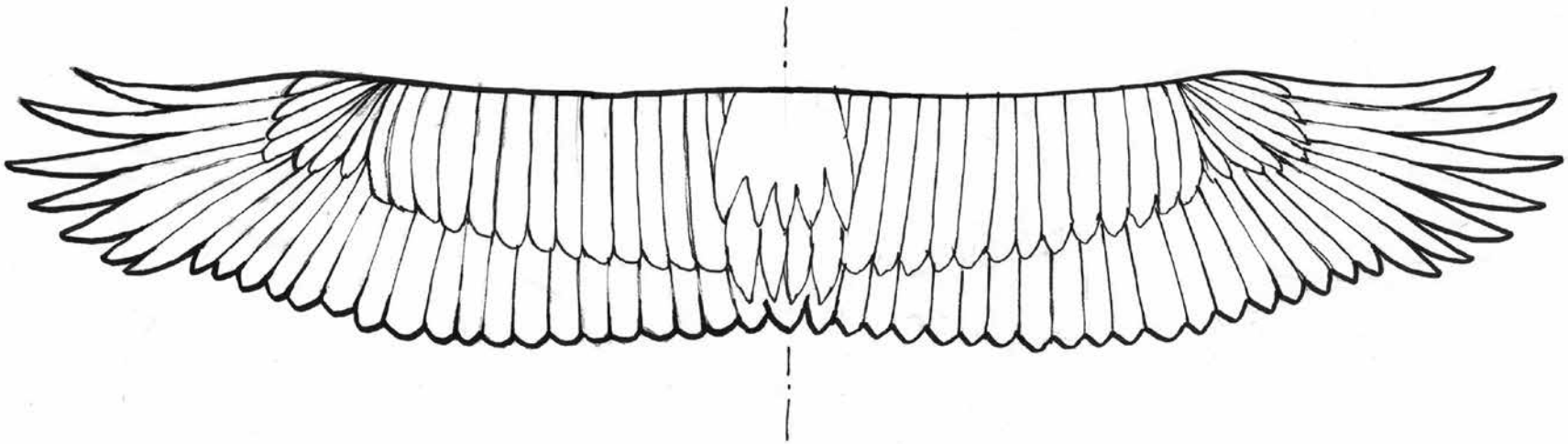

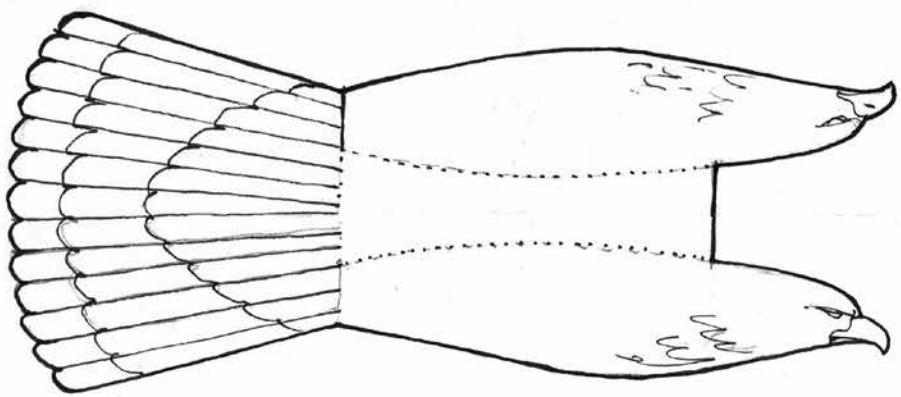

OPNIO

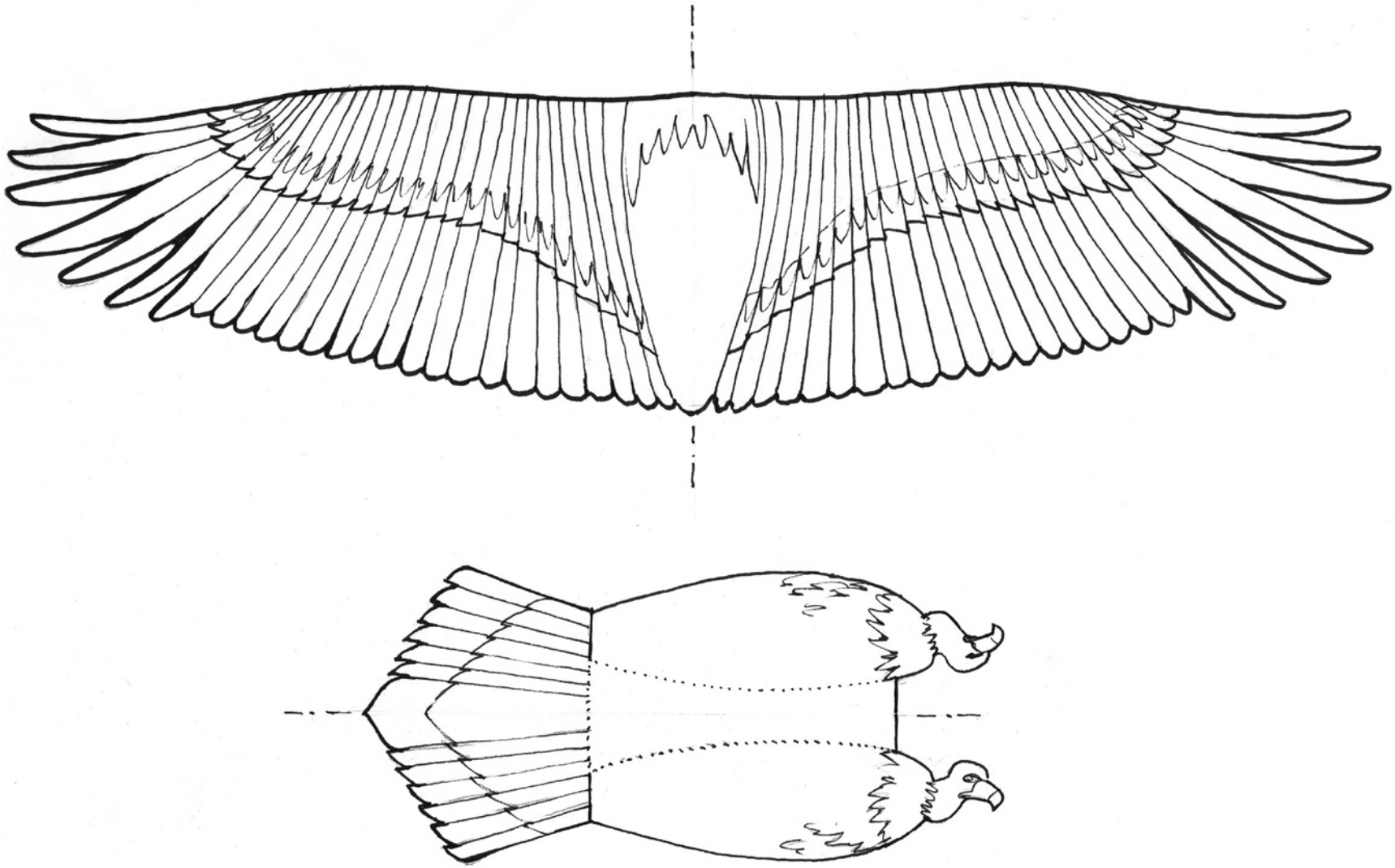

ΓΕΡΑΚΙΝΑ

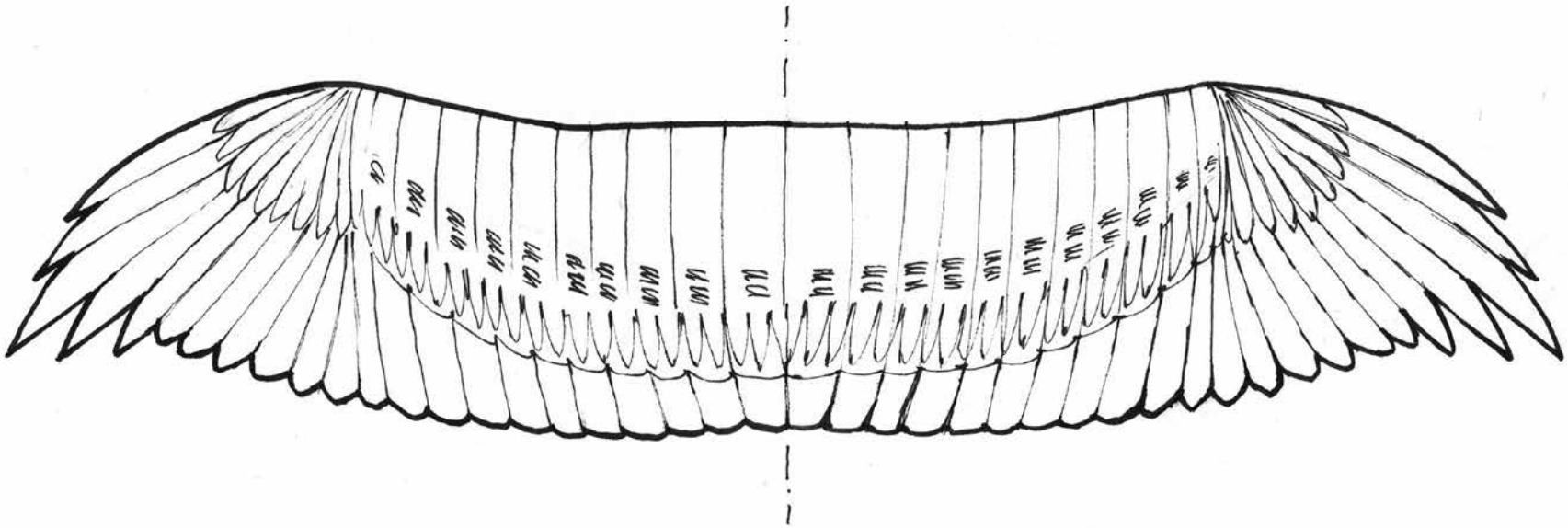

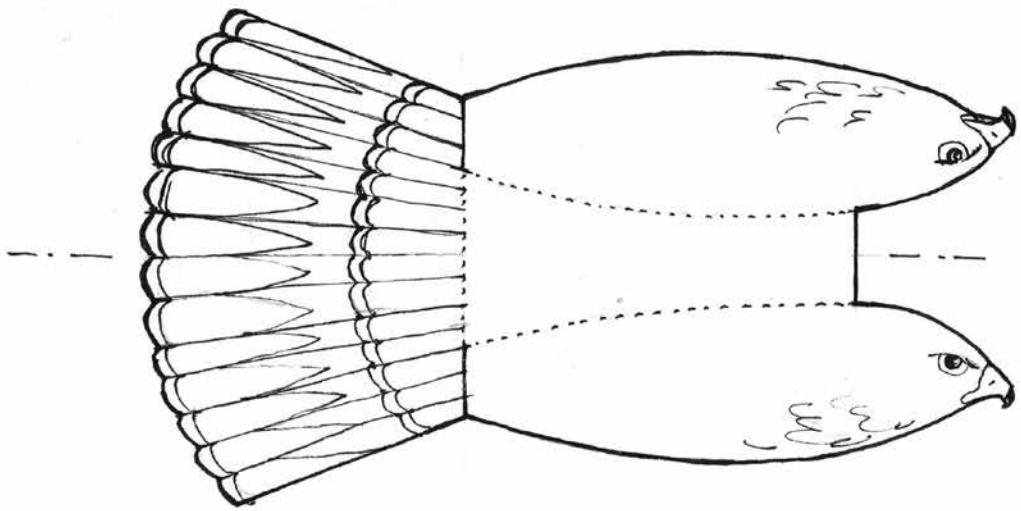

Ένα άλλο τέλος...

Η ιστορία αυτή θα μπορούσε να έχει τον τίτλο **ΚΡΙΜΑ**.
Κρίμα τόση Ομορφιά. Κρίμα τόση Δύναμη. Κρίμα τόση Ελευθερία. Κρίμα ένα πλάσμα να διασχίσει θάλασσες και ερήμους για να πεθάνει δηλητηριασμένο στην Ελλάδα την εποχή που θα φώλιαζε, θα ζευγάρωνε και θα γεννιόντουσαν κι άλλα ελεύθερα πλάσματα του ουρανού.

Η ιστορία μας έγινε εύθυμη και ελπιδοφόρα. Δεν είναι πάντα αυτή η πραγματικότητα...
Η πραγματικότητα είναι μαύρη και σκοτεινή, κάθε χρόνο πεθαίνουν δηλητηριασμένα όλο και περισσότερα πλάσματα του ουρανού.

Μπορεί όμως η πραγματικότητα να γίνει εύθυμη κι ελπιδοφόρα.
Οι δηλητηριαστές είναι κάτοικοι κάθε τόπου, δεν είναι «ξένοι, εξωγήινοι ή σούπερ κακοί».
Ίσως μπορούν να αλλάξουν. Ίσως μπορούν να εμποδιστούν. Ίσως μπορούν να ντραπούν.

Το σίγουρο όμως είναι ότι πρέπει να σώσουμε τον Χρυσαετό, το Όρνιο, τη Γερακίνα, την άγρια λευτεριά!

Η Ελληνική ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ Εταιρεία

Η Ελληνική ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗ Εταιρεία είναι περιβαλλοντική, μη κερδοσκοπική οργάνωση με σκοπό τη μελέτη και προστασία των άγριων πουλιών και των βιοτόπων τους στην Ελλάδα. Από το 1982 εργάζεται με σκοπό να διασφαλίσει ένα βιώσιμο περιβάλλον τόσο για τα πουλιά, όσο και για τον άνθρωπο.

Το έργο της περιλαμβάνει ευρύ φάσμα δράσεων: από την προστασία και τη μελέτη, ως την ενημέρωση, την εκπαίδευση, αλλά και τις παρεμβάσεις για κρίσιμα θέματα του φυσικού περιβάλλοντος.

Είναι εταίρος της BirdLife International, της μεγαλύτερης παγκόσμιας ομοσπονδίας για την προστασία των πουλιών και των βιοτόπων τους. Άλλωστε, τα προβλήματα των πουλιών δεν γνωρίζουν σύνορα...

Υποστηρικτές της ΟΡΝΙΘΟΛΟΓΙΚΗΣ μπορούν να γίνουν όλοι όσοι ενδιαφέρονται για τα πουλιά και τους βιοτόπους τους, χωρίς να είναι απαραίτητη η ειδική γνώση στα θέματα αυτά.

www.ornithologiki.gr

Περιλάβαμε στην έκδοση κάποια σκίτσα εικόνων και κειμένων που τελικά δεν μπήκαν στην τελική μορφή του βιβλίου αλλά μας βοήθησαν να το φανταστούμε.

Ρίξε μια ματιά στο εργαστήρι του συγγραφέα και του εικονογράφου...

Η αγαπημένη σούπερ ηρωίδα της Ελευθερίας,
είναι η Γυναίκα Γάτα και του αδελφού της του Βαλάντη,
ο Άνθρωπος Νυχτερίδα.
Ο ξάδελφός τους ο Σήφης έχει τρέλα με το Αγόρι Αράχνη
και η γειτονοπούλα του η Ρόζα, ντύνεται κάθε Απόκριες
σούπερ πανίσχυρη Αμαζόνα.
Κάθε παιδί έχει τον σούπερ ήρωά του για να το βοηθά
με ότι φοβάται.

Κι ο αετός; Ποιόν φοβάται ο αετός;
Η Γερακίνα; Ο γύπας;
Τα ελεύθερα πλάσματα του ουρανού
έχουν έναν ύπουλο εχθρό...

Ευτυχώς, υπάρχει και γι' αυτά ένας σούπερ ήρωας.
Ένας σούπερ ήρωας με πανίσχυρη μύτη.
Ένας ήρωας που γαυγίζει.
Τα παιδιά θα τον βοηθήσουν να σώσει τα πουλιά.

ΠΡΑΣΙΝΟ ΤΑΜΕΙΟ

www.ornithologiki.gr

ISBN: 978-960-6861-54-3